

F. t. l. om teatervirksomhed.

afgørelsen af, om støtte skal ydes, når de generelle betingelser er opfyldt, til ministerens skøn over virksomhedens økonomiske behov og dens betydning. Det er overordentlig vanskeligt at overskue, hvilke udgifter en gennemførelse af Teaterrådets forslag ville udløse, og man finder det i øvrigt vanskeligt at acceptere en ordning, som ville forpligte staten til udbetalinger også til Teatervirksomheder, der ikke er i eller venter at komme i økonomiske vanskeligheder, og for hvilke støtten derfor ville kunne komme til at virke som en rentefri kassekredit.

Mens man således har fundet at måtte gøre ydelsen af støtte til de her omhandlede teatre afhængigt af et skøn, har man ved den nærmere udformning af støtteordningen tilstræbt en vis objektivisering med hensyn til fastsættelsen af statsstøttens omfang.

Forslaget tager i første række sigte på en forbedring af støttemulighederne for de større privatteatre, således at disse kan fortsætte under den hidtidige helarlige driftsform.

Men også de siden 1963-lovens ikrafttræden opdukede små teatre bør kunne støttes i videre omfang, end det hidtil har været muligt. De beløb, der har kunnet ydes, har ikke været tilstrækkelige til at muliggøre engagement til rimelige lønninger af tilstrækkelig kvalificeret personale. Som et fornyelseselement har disse teatre en vigtig funktion i dansk teaterliv, og der bør derfor skaffes dem rimelige økonomiske vilkår.

På den anden side bør statsstøtten til det enkelte teater inden for denne kategori naturligvis ikke anvendes til kunstigt at holde et foretagende i live, som ikke længere er i besiddelse af evnen til at bevare sin karakter af nyskabende værksteds- eller eksperimentalteater.

Bestemmelserne er også beregnet på at kunne bringes i anvendelse til støtte af teatervirksomhed inden for en begrænset periode og til støtte af enkelte produktioner, der fremføres på eksisterende teatre eller i særlige lokaler enten af teatergrupper eller som gæstespil o. lign.

Ved udøvelsen af skønnet over, om en teatervirksomhed skal have støtte, benytter ministeriet Teaterrådet som rådgiver.

Til § 18.

Det fremgår af bestemmelsen, at lovforslagets regler om støtte til „anden teatervirksomhed“ ikke omfatter landsdelsscenerne, turnéteatrene, teatre for børn og unge og opera- og balletvirksomhed. Af forslaget systematik følger endvidere, at reglerne heller ikke kan anvendes på amatørscenerne. Støtte-

området er herefter i det væsentlige de større københavnske privatteatre, de mindre scener i og uden for København, værkstedsteatre og forsøgs- og eksperimentalvirksomhed som den, der udøves af forskellige grupper.

Statsstøtten ydes som tilskud eller garanti, omfattende en driftsperiode på indtil 1 år. I almindelighed vil der antagelig blive tale om støtte til et teaters virksomhed gennem en sæson, men bestemmelsen udelukker ikke, at der kan ydes støtte til produktion af en enkelt forestilling og opførelserne af denne.

Til § 19.

Af stk. 1 fremgår det, at der, når afgørelse er truffet om, at et teater skal have støtte efter §§ 18-19, normalt skal ydes et tilskud på halvdelen af de af ministeren godkendte driftsudgifter på bygningen samt halvdelen af forskellen mellem den indtægt, teatret har opnået ved salg af billetter i sæsonabonnement og den indtægt, teatret ville have opnået, såfremt disse billetter var solgt i frit salg.

Under driftsudgifter for bygningen indgår for lejede lokalers vedkommende den godkendte husleje, udgifter til almindelig vedligeholdelse og til lys, varme og rengøring, bygningsforsikring, skatter og afgifter vedrørende bygningen samt lønninger vedrørende driften af bygningen. Udgifter til andre lønninger og til afskrivninger tænkes ikke medregnet.

Når ejere af bygninger selv driver teatervirksomhed, indgår i stedet for husleje, afdrag og forrentning af lån mod sikkerhed i ejendommen samt et beløb til rimelig forrentning af egenkapitalen.

Bestemmelsen om, at de udgifter, der udgør grundlaget for tilskudsberegningen, skal godkendes af ministeren, indebærer, at man vil kunne afslå at yde tilskud i forhold til eksorbitant høje huslejebeløb for lejere eller for ejere der selv driver teater i de pågældende teaterlokaler.

Forslaget om driftstilskud til teatrets abonnementsbilletsalg bygger på den erfaring, at et veludviklet abonnementsssystem er af overordentlig stor værdi for stabiliteten i et teaters drift. Støtte til abonnementsordninger er i enhver henseende en tilfredsstillende støtteform. Den er relativt billig, og den udbetales kun i det omfang, den virkelig bliver til nytte, d. v. s. når der sælges billetter i abonnement. Heller ikke byder den på særlige administrative vanskeligheder. Ved gennemførelsen af en tilskudsbestemmelse, der giver teatret dækning for en del af det „tab“, som det lider ved rabatterne på abonnementsbilletterne, styrker man teatrenes vilje og evne til at sikre sig en størst mulig abonne-